

(Xadice) köpüklü kahvesinden ekşi bir yudum daha aldığında kafeinin aşırı geldiğini anladı. Bırakması gereken noktayı geçmişti. Önündeki ekrana biraz daha dikkatle baktı ama boynundan başının arkasına doğru uzanan ağrıyı hissetmeye başlamıştı. *Gereksiz bir geceydi, yatıp uyumalıydım* dedi kendi kendine.

Suçluluk iyi bir arkadaş değildir. Kahvesinden bir yudum daha almasını söyledi. Sabah olmuş görünüyor, geceyi bu sahte dünyaları anlamaya çalışarak geçirdiğine inanamıyorum. Söylenmek iyi geliyordu. Kendi kendine biraz daha söylendi. *Hepsi sahte bunların, bütün hayatlar sahte, hayatlarımız.*

O esnada *evdeşinin* uyanma seslerini duydu. İki odalı robot evlerinin diğer odasından gelen bir ses. – Namazı kıldın mı? – Hayır, henüz değil. – Cemaat olalım hadi dedi (Ressul). – Abdest alayım diye seslendi. Yatak odalarının bir köşesine geçti, yerden bir tabure, karşısından bir musluk çıktı. Abdest aldı. Kocası kamet getirmeye başlamıştı. Arkasında durdu. Secdede zonklayan başı biraz daha zonkladı.

Namazdan sonra hemen kalktılar. – Kahvaltı var mı dedi (Ressul). – Kahve içtim sadece. – Tost yesem olur mu – Olur bence.

Mutfak robotuna kahvaltı hazırlamasını istedi. – Ben de seninle yerim dedi (Xadice). Kahvaltıyı sessizce yaptılar. – Gece neden uyumadın? diye soracak oldu adam, (Xadice)nin bakışlarından sesi inceleyerek. Akşam kavga etmişlerdi ve (Ressul) de bu yüzden uyumadığını düşünüyordu. (Xadice) cevap vermedi, öyle düşünmeye devam etsin.

Aralarındaki soğukluk fırtına getirecek kadar güçlü değildi. – Bugün ne yapacaksın? – Kendimi dinleyeceğim biraz, geceden başım ağrıyor. Belki uyurum. – Neden benim yanımda yatmadın? – Bu konuyu konuşmasak olur mu şimdi? dedi (Xadice). Psikolog randevusu aldım, belki ona giderim.

– Saatini de çıkarmışsın dedi (Ressul). Sanırım takip edilmek istemiyorsun.

– Uyumam için çok dırdır ediyordu, çıkardım.

Adam (Xadice)den ne yapacağını sormasını bekliyordu ama (Xadice) sormadı. Bu sefer ayrılmaya karar vermiş miydi acaba? *Bir şey yapmadım, dinimizin emri, jûmremizin izinleri bunlar* demişti dün ona. Jûmrenin fakihlerinden (Hakkani) efendiye sormuş, *evlenirken ettiğim bazı yeminleri tutmasam ne olur?* demişti. *Nasıl yeminler?* demişti (Hakkani) efendi. *Teaddüd konusunda efendim* demişti yüzü kızararak. *Allah'ın verdiği izni kendi yemininle sınırlayamazsın* demişti *ama yemin ettiğin için kefareti ödemen gerekir*. Kefaretin de kırk kurban olduğunu söylemişti. Kurbanları henüz kesmemişti ama *evlenmek için kefareti ödemene gerek yok* demişti (Hakkani) efendi.

Dün bunu konuşmaya çalışmıştı (Xadice) ile. (Xadice) de bu konuşmanın nereye gittiğini farketmediği andan itibaren susmuş, *yani evlenirken ettiğin yeminlerin bir önemi yok, öyle mi?* demişti. *Öyleymiş* dedikten sonra konuşmamışlardı.

(Xadice) gece boyu farklı jûmrelerin bu konudaki düşüncelerini araştırmıştı. Yemin ne kadar bağlayıcıdır? *Ama beni aldatmış oluyor* Kendi jûmresinin bu

konuda hep erkeklerden yana tavır alacağını biliyordu ama (Ressul)un da *onlardan biri* olduğunu tahmin etmemiştir. *Allah'ın verdiği izni kendi yemininle sınırlayamazsın.*

Sonunda hepsi aynı yere çıkıyor diye düşündü. Müslüman kadınsan ve jümren de müslüman olduğunu iddia ediyorsa, ikinci sınıfsın. Başka bir yolu olmadığını düşünmeye başlamıştı. Jümre değiştirmeliyim, dindar olmayan müslümanlar jümresi bulmalıyım. Jümreler veritabanımı kullanabilirim, hepsinin kanunları yazıyor.

(Xadice) bir sosyoloji ve antropoloji öğretmeni idi. Cuma günleri okul tatil olduğu için bugünü kendine ayırmayı düşünürdü ama akşamki kavga sinemayla ilgili planlarını iptal etmesine sebep olmuştu. Çıkarıp bir kenara bıraktığı saatini taktı. *Mesa'ın var* dedi saat, psikolog ikide görebilirmiş seni.

Bu sefer jümre psikoloğuna değil, dışarıdan birine gitmeye karar vermişti. Bir erkeğe. (Ressul)e sorsa izin vermezdi, (Nurr) hanıma neden gitmediğini sorardı. Sonra bir tartışma daha. Kadının her şeye dini çözüm bulmaya çalışmasından, bütün meseleleri izah ederken ahireti hatırlatmaya çalışmasından sıkılmıştı. *Jümre değiştirmeliyim* diye arada aklına gelen düşünceleri daha çok ciddiye alıyordu.

Saatine *iki saat uyusam yetişir miyim* diye sordu. *Üç saat uyuyabilirsin* dedi saati. Gecenin yorgunluğu kendini göstermişti. Yatağa gitti, *çarşafların değişmesini istiyorum* dedi. Yatak kendini soydu, yeni bir çarşaf giydi. Eskileri *Kıyafet Merkezine* gönderildi. *Beni uyandırmak için amfemil kullanabilirsin* dedi saate. *Gerekli olursa kullanırım* dedi saat.

Huzursuz uykusunda gördüğü rüyalarda hep aynı tema vardı. Kayboluyor ve tanımadığı birini arıyordu. İlk rüyasında bir Budist tapınağının kapısının önünde bir tabut buldu. Kendi tabutuymuş bu ve onu bu tapınaktan gömeceklermiş. İkinci rüyasında bir büyücünün şatosunda kendini iyi edecek iksiri aradı. Bu iksirin olduğu kap bir dondurma kabına dönüştü, sonra bütün hayatının bir kar küresinden seyredildiğini gördü. Evinin önünde bir çocuk vardı ve çocuk eve girmek istemiyordu. Üçüncü rüyada annesinden kalan dolmakalemiyle yerde bir robota yollar çiziyor, sonunda robotun bütün dünyasını kapladığını görüyordu. Robotu durdurmaya çalışırken bir hamile olduğunu görüyor, hemşireler kundağa sarılmış suşi getiriyorlardı. *Bunu doğurdun.*

Uyandıracak kadar sıkıntılı değilse de, uykusundaki dinlenmeyi de alıp götüren rüyalar bunlar. Hayat gibi. Bir rüya olduğunu bildiğiniz, bundan dolayı sıkıldığınız ancak uyanacak kadar da cesaretinizin olmadığı rüyalar.

Saati titrediğinde uyandı. *İlaç verdin mi* dedi. *Hayır* dedi saat. Banyo köşesine gitti, kapanan kabinde önce kendini sıcak buhara boğdu. Ciğerlerine ve stresine iyi geldiğini keşfetmişti. Sonra sıcak bir duş aldı. Saati *namaz için çıkmalıydın* dediğinde saat 12:30 olmuştu. *Birazdan cuma namazı başlar.*

Saat bir araç çağırmıştı. *Yürüsem olmaz mı* dedi. *Yetişemezsin* dedi saati. Araca bindi. Kendini mescidin kapısında bulduğunda yol boyu ne düşündüğünü

sordu kendine, cevap veremedi. Kafası donmuş, dili tutulmuş gibiydi.

Caminin kapısından girip üst kattaki kadınlar mahfiline çıkarken *onu* gördü.
(Ressul)le dün kavga etmesine sebep olan kadın.